

331

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 4 grudnia 1957 r.

w sprawie sprzedaży domów mieszkalnych i działek budowlanych za zagraniczne środki płatnicze.

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 28 maja 1957 r. o sprzedaży przez Państwo domów mieszkalnych i działek budowlanych (Dz. U. Nr 31, poz. 132) zarządza się, co następuje:

§ 1. Domy mieszkalne i działki budowlane stanowiące własność Państwa mogą być sprzedawane za zagraniczne środki płatnicze osobom, które w myśl art. 6—8 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) są krajowcami dewizowymi, pracownikom polskiej służby zagranicznej oraz pracownikom przedstawicielstw krajowych osób prawnych zatrudnionym za granicą.

§ 2. Domy mieszkalne i działki budowlane stanowiące własność Państwa sprzedawane są za zagraniczne środki płatnicze przez prezydya powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz prezydya rad narodowych miast wyłączonych z województw w trybie określonym przepisami rozporządzenia Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 12 sierpnia 1957 r. w sprawie trybu dokonywania sprzedaży przez Państwo domów mieszkalnych i innych nieruchomości (Dz. U. Nr 44, poz. 206) ze zmianami wynikającymi z niniejszego rozporządzenia.

§ 3. 1. Prezydya powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz prezydya rad narodowych miast wyłączonych z województw ustalają, które domy mieszkalne i działki budowlane przeznacza się do sprzedaży za zagraniczne środki płatnicze.

2. Dla nieruchomości określonych w ust. 1 prezydya rad narodowych sporządzają odrębne wykazy i przesyłają je Bankowi Polska Kasa Opieki S. A. w Warszawie.

3. Nieruchomości objęte wykazami a znajdujące się w użytkowaniu mogą być sprzedane za zagraniczne środki płatnicze, jeżeli w terminie wyznaczonym przez prezydya właściwych rad narodowych nie zostaną zgłoszone wnioski o nabycie tych nieruchomości przez osoby, którym przysługuje pierwszeństwo nabycia zgodnie z § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 31 lipca 1957 r. w sprawie zasad ustalania ceny domów mieszkalnych i gruntów budowlanych sprzedawanych przez Państwo, sposobu spłaty należności, sposobu zaliczania na pokrycie ceny nakładów poczynionych przez nabywcę oraz kategorii osób korzystających z pierwszeństwa przy nabywaniu domów i gruntów (Dz. U. Nr 44, poz. 204).

§ 4. Ceny domów mieszkalnych i działek budowlanych w zagranicznych środkach płatniczych ustalane będą przez Bank Polska Kasa Opieki S. A. w Warszawie według zasad obowiązujących przy określaniu cen na towary będące przedmiotem sprzedaży w kraju za waluty obce wpłacone w kraju lub za granicą (eksport wewnętrzny).

§ 5. Przy sprzedaży domów mieszkalnych i działek budowlanych za zagraniczne środki płatnicze cała należność powinna być zapłacona w chwili zawarcia umowy.

§ 6. 1. Pracownicy polskiej służby zagranicznej oraz pracownicy przedstawicielstw krajowych osób prawnych zatrudnieni za granicą obowiązani są do wpłacenia przy zawarciu umowy co najmniej 50% ceny kupna. Reszta należności może być spłacona ratalnie przy odpowiednim zastosowaniu przepisów § 14 rozporządzenia Rady Ministrów powołanego w § 3 ust. 3.

2. W razie utraty przez pracowników, o których mowa w ust. 1, prawa do wynagrodzenia za pracę w zagranicznych środkach płatniczych, nie spłacona część ceny kupna może być zapłacona w walucie krajowej. W tym przypadku suma przypadająca do zapłaty w walucie krajowej odpowiadać będzie wartości tej części nieruchomości, która nie zostanie pokryta zagranicznymi środkami płatniczymi. Wartość ta ustalona zostanie w trybie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów powołanego w § 3 ust. 3 według ceny z dnia zawarcia umowy kupna-sprzedaży.

§ 7. 1. Należności za domy mieszkalne i działki budowlane w zagranicznych środkach płatniczych wpłacane będą przez nabywców do Banku Polska Kasa Opieki S. A. w Warszawie.

2. Należności ustalone w walucie krajowej (§ 6 ust. 2) wpłacone będą przez nabywców do właściwych prezydiów rad narodowych.

§ 8. Rozliczenie pomiędzy Bankiem Polska Kasa Opieki a prezydiami powiatowych (miejskich) rad narodowych oraz prezydiami rad narodowych miast wyłączonych z województw dokonywane będą w walucie krajowej według cen ustalonych na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów powołanego w § 3 ust. 3.

§ 9. W celu ułatwienia nabywcom zgromadzenia odpowiednich środków w walucie obcej niezbędnych na kupno domów i działek budowlanych, Bank Polska Kasa Opieki S. A. w Warszawie zorganizuje celowe oszczędzanie zagranicznych środków płatniczych.

§ 10. Podatki i opłaty związane ze sprzedażą domów i działek budowlanych w trybie niniejszego rozporządzenia nabywający uiszczą w walucie krajowej. Podstawą wymiaru podatków i opłat są ceny ustalone na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów powołanego w § 3 ust. 3.

§ 11. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

332

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 2 grudnia 1957 r.

w sprawie prowadzenia i zakładania ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów przez Sąd Powiatowy w Białogardzie.

Na podstawie art. 11 prawa o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1950 r. Nr 39, poz. 360 i z 1957 r. Nr 31, poz. 133) oraz art. XXIII i LVII przepisów wprowadzających prawo rzeczowe i prawo o księgach wieczystych (Dz. U. z 1946 r. Nr 57, poz. 321) zarządza się, co następuje:

§ 1. Powierza się Sądowi Powiatowemu w Białogardzie w województwie koszalińskim prowadzenie i zakładanie ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów dla okręgów Sądów Powiatowych w Białogardzie, Kołobrzegu i Swidwinie.

§ 2. Tracą moc:

- a) § 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 27 listopada 1950 r. o dostosowaniu sądów powszechnych do nowych przepisów ustrojowych i o zniesieniu sądów zbędnych (Dz. U. Nr 54, poz. 496) w części dotyczącej powierzenia Sądowi Powiatowemu w Koszalinie prowadzenia i zakładania ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów dla okręgów Sądów Powiatowych w Białogardzie i Kołobrzegu;
- b) § 3 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 8 grudnia 1954 r. w sprawie utworzenia Są-

dów Powiatowych w: Łapach, Mońkach, Zambrowie, Pucku, Staszowie, Szydłowcu, Zwoleniu, Swidwinie, Proszowicach, Opolu, Parczewie, Wieruszowie, Ostrzeszowie, Radymnie, Strzyżowie, Tychach, Wodzisławiu Śląskim, Goleniowie, Nowej Rudzie i Lubsku (Dz. U. Nr 56, poz. 281).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1958 r.

Minister Sprawiedliwości: w z. St. Walczak

333

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 29 listopada 1957 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych z dnia 6 października 1951 r. w sprawie określenia zasad przeprowadzania wzajemnych zakładów na wyścigach konnych.

Na podstawie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 19 kwietnia 1950 r. o wyścigach konnych (Dz. U. Nr 20, poz. 173) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Państwowych Gospodarstw Rolnych z dnia 6 października 1951 r. w sprawie określenia zasad przeprowadzania wzajemnych zakładów na wyścigach konnych (Dz. U. Nr 53, poz. 373) ust. 1 § 20 otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Końcówki groszowe wygranych przypadających na każdą dziesięciozłotową część stawki zasadniczej

zaokrąglą się do 1 złotego w ten sposób, że końcówki większe od 75 groszy zastępuje się 1 złotym, uzupełniając wygrane z funduszy Przedsiębiorstwa, końcówki zaś równe 75 groszom i mniejsze skreśla się, a powstałe stąd sumy przeznaczają się na dobro Przedsiębiorstwa”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Rolnictwa: w z. K. Pawłowski

334

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 23 listopada 1957 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 25 października 1954 r. w sprawie obrotu zwierzyną łowną żywą oraz ubitą.

Na podstawie art. 13 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o prawie łowieckim (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 300 i z 1955 r. Nr 18, poz. 108) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Leśnictwa z dnia 25 października 1954 r. w sprawie obrotu zwierzyną łowną żywą oraz ubitą (Dz. U. Nr 50, poz. 257) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 4 skreśla się wyrazy „w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministrem Finansów”;

2) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. 1. Zwierzynę ubitą (dziczyznę) nie przeznaczoną na własny użytek uprawniony do wykonywania polowania obowiązany jest zbyć przedsiębiorstwu wyznaczonym przez Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego albo jednostkom handlu detalicznego wyznaczonym przez Ministra Handlu Wewnętrznego lub zakładom przemysłu gastronomicznego.

2. Uprawniony do wykonywania polowania, dostarczając zwierzynę ubitą przedsiębiorstwu, jednostkom handlu detalicznego lub zakładom przemysłu gastronomicznego, określonym w ust. 1, obowiązany jest przedłożyć zaświadczenie o legalnym ubiciu zwierzyny według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia,

wystawione przez dzierżawcę lub zarządcę obwodu łowieckiego.

3. Zaświadczenia o legalnym ubiciu zwierzyny są drukami ścisłego zarachowania.”;

3) § 10 otrzymuje brzmienie:

„§ 10. 1. Przedsiębiorstwa, jednostki handlu detalicznego i zakłady przemysłu gastronomicznego, określone w § 9 ust. 1, mogą nabywać ubitą zwierzynę jedynie od osób posiadających zaświadczenie o legalnym ubiciu zwierzyny.

2. Przedsiębiorstwa, jednostki handlu detalicznego i zakłady przemysłu gastronomicznego obowiązane są do dołączenia zaświadczenia o legalnym ubiciu zwierzyny do rachunków zakupu.

3. Zaświadczenia o legalnym ubiciu zwierzyny podlegają kontroli prezydiów rad narodowych, organów Ministerstwa Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego oraz organów Polskiego Związku Łowieckiego.”;

4) rozporządzenie uzupełnia się załącznikiem, którego brzmienie określone zostało w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: J. Dąb-Kociol